

Posudek vedoucího diplomové práce

Luboš Rendl: Organizace a fungování Mezinárodního trestního soudu

Předložená diplomová práce o průměrném rozsahu (51 s. vlastního textu a 2 s. seznamu literatury a dokumentů) se zabývá tématem, které má významné místo v současném mezinárodním právu, ba dokonce patří mezi vysoce aktuální. Diplomová práce je výsledkem zájmu autora o problematiku mezinárodního trestního soudnictví. Autor využil svého studijního pobytu v zahraničí a vedle zpracování české literatury ukázal i schopnost čerpat ze zahraniční literatury a dalších pramenů v angličtině.

Po stručném úvodu se diplomant nejprve zabývá vývojem mezinárodního trestního soudnictví od prvních neúspěšných snah (1919-1945), přes Norimberský a Tokijský tribunál, ad hoc tribunály OSN v 90. letech až po přípravu Statutu MTS. Třetí kapitola podává přehledný popis vzniku a obsahu Římského statutu jako mezinárodní smlouvy. V další kapitole pak diplomant blíže popisuje organizační strukturu Mezinárodního trestního soudu. Všechny tyto kapitoly jsou svojí povahou převážně deskriptivní.

Z hlediska juristické analýzy se jako nejcennější jeví a těžiště práce představují následující tři kapitoly. V kap. 5 se autor zabývá základním principem fungování MTS, kterým je komplementární jurisdikce. Správně rozebírá v kontextu ustanovení preambule a článků 1, 17, 18, 19 a 20. V souvislosti se zásadou *ne bis in idem* souhlasně cituje názor, že tradiční obecné mezinárodní právo tuto zásadu neuznává, a proto ji musel Statut formulovat. Proti tomu by se dalo poukázat na ustanovení čl. 14 odst. 7 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (1966), ovšem pokud jde již o součást obecného mezinárodního práva a nikoliv jen smluvní partikularismus. Na druhé straně ovšem tradiční mezinárodní právo neznalo mezinárodní trestní tribunály. Autor by se měl zamyslet nad různými pojetím této zásady ve vnitrostátním a mezinárodním právu, a to i s ohledem na pojetí trestní jurisdikce států.

Hlavní přínos diplomanta spatřuji v posledních dvou kapitolách, které zkoumají postoje USA a ČR, tedy dvou států, které Římský statut dosud neratifikovaly, i když z různých důvodů. Autor přesvědčivým způsobem tento stav kritizuje a v závěru se vyslovuje pro co nejrychlejší ratifikaci Statutu ze strany ČR.

Pro účely obhajoby navrhuji, aby diplomant vysvětlil, kterou z variant řešení ústavněprávních problémů ratifikace Římského statutu v ČR považuje za nejvhodnější. Pokud jde o šance na „konstruktivní zapojení“ USA do činnosti MTS, měl by zhodnotit též význam

přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1593 (2005), týkající se předání situace v Súdánu (Darfuru) k vyšetřování Prokurátorovi MTS.

I přes určité dotazy a připomínky celkově hodnotím tuto diplomovou práci jako zdařilou, a proto ji plně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 6.1.2006

Prof. JUDr. Pavel Šturma, DrSc.